

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 5C/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216202028
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jačková Sziegel
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2216202028.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Jačkovou Sziegel v právnej veci žalobcu : H. - M. H. Z., M..L..T., R.: XX XXX XXX, M. M. W. G. X/A, XXX XX Z., právne zastúpený: AK Herceg, s.r.o., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: F. G., I.. XX.XX.XXXX, Z. K. B. XXX, XXX XX K. B., zast. splnomocneným zástupcom E. Q., I.. X.X.Y., Z. K. B. Č.. XXX, o zaplatenie 1.065,71 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi istinu 965,19 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 965,19 € od 28.03.2014 až do zaplatenia.

II. Súd konanie v časti nároku príslušenstva vo výške 100,52 € z a s t a v u j e.

III. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

IV. Súd povoľuje žalovanej zaplatiť dlh spolu s trovami konania v mesačných splátkach po 30 € vždy do 25 dňa toho ktorého mesiaca počnúc od právoplatnosti rozsudku s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stáva zročným celý dlh.

V. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

VI. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku v samostatnom uznesení.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou dňa 16.02.2016 domáhal vydania platobného rozkazu , ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie pohľadávky 1065,71 € s príslušenstvom, ako aj trov konania doplnená podaním na výzvu súdu dňa 26.04.2016, na tom právnom základe, že medzi právnym predchodcom žalobcu M. M., F..M., G. Č..XX, Z., R.:XX XXX XXX a žalovanou bola uzavretá dňa 28.02.2007 Zmluva o bežnom účte, pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sa stali aj úverové podmienky. Na základe tejto zmluvy bolo žalovanej povolené prečerpanie, realizovať platobné príkazy na prevod a výbery v hotovosti z účtu žalovanej, a to aj vtedy ak nebude existovať pohľadávka žalovanej voči pôvodnému veriteľovi z účtu žalovanej, ktorá vznikne v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech účtu žalovanej alebo vkladom v hotovosti. Následne banka poskytla povolené prečerpanie na účet žalovanej do výšky 730,26€, ktoré podmienky oznámila dňom 26.07.2007. Súčasťou zmluvy sa stali aj všeobecné zmluvné podmienky platné u postupcu v čase uzavretia zmluvy. Žalovaná využila možnosť prečerpania účtu, keď pôvodnému veriteľovi dlh neuhradila riadne a včas, postupca dňom 14.02.2013 vypovedal zmluvu . Nedoplatok na poskytnutom povolenom prečerpaní činil 1065,71€, zahrňoval istinu 965,19€, riadny úrok 0,27€, debetný úrok z nepovoleného prečerpania 46,87€ a úrok

z omeškania 53,38€. V priebehu konania žalobca podaním dňa 21.01.2019 vzal žalobu časti nároku príslušenstva 100,52€, ako riadneho úroku 0,27€, debetného úroku 46,87€ a riadneho úroku 53,38€, späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť, v ktorej časti bolo konanie zastavené v zmysle § 145 ods.1 a 2 Civilného sporového poriadku. Žalovaná nespochybnila dôvodnosť nároku žalobcu z časti, žiadala o povolenie splácať dlh v mesačných splátkach po 30,-€, keď okrem invalidného dôchodku iný príjem nemá. Mesačne má náklady na bývanie 145,-€, elektrinu 32,-€ a plyn 30,-€. S jej zdravotným stavom súvisia mesačné náklady na lieky 20,-až 30,-€.

2. Súd prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti žalobcu, keď právny zástupca žalobcu neúčast' na pojednávaní ospravedlnil dňom 16.04.2019.

3. Vo veci bolo vykonané dokazovanie, vypočítím splnomocneného zástupcu žalovanej, oboznámením sa s listinnými dôkazmi Oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania dňa 26.07.2007, Zmluvy o poskytnutí platobnej karty dňa 28.02.2007, Zmluvy o bežnom účte dňa 28.02.2007, Oznámením postupcu o odstúpení od zmluvy o poskytnutí balíka služieb Bankových produktov v Z. Č.. XXXXXXXXXX/XXXX a zmluvy o povolenom prečerpaní účtu, postúpenie pohľadávky zo dňa 01.04.2014, návratky o prevzatí oznámenia o postúpení dňa 22.04.2014, prehľad pohybu na účte žalovanej, na základe ktorých dôkazov súd ustálil nasledovný skutkový stav veci:

4. Žalobca zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu, považujúc svoje postavenie ako postupníka za obhájiteľné, nárok opodstatnený odvolávajúc sa na zmluvu o postúpení, na základe ktorej sa stal vlastníkom pohľadávky.

5. Podľa § 524 ods.1 a 2 Obč. zák. Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

6. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

7. Podľa § 526 ods.1 a 2 Obč.zák. Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

8. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

9. Z predloženého zmluvy o postúpení súd zistil, že táto bola uzavretá dňa 27.03.2014, upovedomená o postúpení pohľadávky dňom 22.04.2014, čím bola splnená povinnosť v zmysle vyššie citovaných ustanovení o oznámení postúpenia pohľadávky dlžníkovi, a povinnosť dlžníka platiť dlh postupníkovi. Uvedená skutočnosť preukazuje aktívnu legitímáciu žalobcu v tomto konaní, po platnom odstúpení postupcu od zmluvy.

10. Podľa predložených listinných dôkazov žalobcom, žalovaná uzavrela s postupcom dňa 28.02.2008 Zmluvu o vydávaní a používaní Platobnej karty O. S. N. Č.. Ú. XXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX, následne dňa 26.07.2007 postupca poskytol žalovanej povolené prečerpanie účtu vo výške 22.000,-Sk, počnúc od 26.07.2007, s aktuálnou úrokovou sadzbou 16,10% ročne. Dňom 14.02.2013 postupca mal oznámiť žalovanej, že odstupuje od zmluvy na základe, ktorej bolo poskytnuté Povolené prečerpanie k bežnému účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, a to s účinnosťou ku dňu doručenia tohto oznámenia, konštatujúc výšku zostatku na dlhu v sume 1011,39€. Dňom 01.04.2014 postupca oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu na základe zmluvy o postúpení dňa 27.03.2014, voči ktorému bude mať v ďalšom povinnosť dlh uhradiť. Oznámenie žalovaná prevzala dňom 22.04.2014.

11. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Obč. zákonníka Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je

spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods.9 citovaného zákona, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 1 ods.1 a 3 zákona č. 258/2001 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o zmene zák. o obchodnej inšpekcii - stav k 31. 3.2008, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

17. Zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

18. Podľa § 3 ods.6 písm. a/ až c/ citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch „pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ak je stanovený, o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená a o postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

19. Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

20. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá, vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jedinou pochádza z pravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva, vyrovnať túto faktickú nerovnosť a to formou obmedzenia autonómie vôle.

21. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, a teda ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Značnú nerovnováhu možno vysvetľovať ako právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov prostredníctvom ktorých sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, návrhy, už prijatého plneniam, alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. Neplatnosť takejto podmienky nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy, pokiaľ túto podmienku možno oddeliť od ostatných častí zmluvy.

22. V prejednávanej veci súd mal za preukázané a stranami sporu nebolo spochybnené uzavretie zmlúv o bežnom účte v prospech žalovanej dňom 28.02.2007, na to nadväzujúcou zmluvou o vydávaní a používaní Platobnej karty, ku ktorému účtu bolo poskytnuté povolené prečerpanie od 26.07.2007 vo výške 22.000,-Sk, s ročnou úrokovou sadzbou 16,10%, teda obsahom ktorého bol záväzok žalobcu,

v rámci svojej podnikateľskej činnosti, poskytnúť žalovanej finančné prostriedky, žalovaná neuhradila časť pohľadávka v čase podania žaloby. Výšku pohľadávky nerozporovala. Súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny a príslušenstva pohľadávky čo do úrokov z omeškania v zmysle § 517 ods. 1 a 2 Obč. zákona, keď žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania stanovených zákonom v zmysle § 3 Nariadenia SNR č. 87/1995 Zb. v zmysle Novely č. 586/2008 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa Obč. zákonník, kde výška úrokov z omeškania bola stanovená o 8percentuálnych bodov vyššia, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platný k 1. dňu omeškania splnením peňažného dlhu. Následne účinnosťou od 1.2.2013 došlo zmene vládneho nariadenia novelou č. 20/2013Z.z. a namiesto 8 percentuálnych bodov bolo stanovené 5 percentuálnych bodov plus výška úroku Európskou centrálnou bankou v čase omeškania sa žalovanej činila 5,25%.

23. Žalobca sa ďalej domáha zaplatenia dohodnutého zmluvného úroku 16,10 % ročne aj po odstúpení od zmluvy, a to až do úplného splatenia. Podľa názoru súdu mu však takýto úrok nepatrí. Tento záver vyplýva predovšetkým z ustanovenie § 503 ods. 1 Obch. zák., podľa ktorého je záväzok vrátiť úrok splatný „spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky“. Citované ustanovenia podľa názoru súdu vychádzajú z zásady, že veriteľ má nárok na úroky ako zmluvnú odplatu za užívanie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere, za čas, počas ktorého dlžník užíva peňažné prostriedky v súlade so zmluvou. V momente, kedy užívanie peňažných prostriedkov zo strany dlžníka je v rozpore so zmluvou (lebo ich nevrátil v lehote splatnosti, či už dohodnutej v zmluve alebo v dôsledku predčasného zosplatenia), ide o omeškanie upravené osobitnými predpismi, na ktoré sa viažu iné (zákonné) nároky, a tieto možno zmluvne upraviť (modifikovať) len v tom rozsahu, v akom to zákon pripúšťa. Opačný výklad by podľa názoru súdu viedol k neprimeranému a nedôvodnému zvýhodneniu veriteľov poskytujúcich peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere (§ 497 a nasl. Obch. zák.) alebo zmluvy o pôžičke (§ 657 a nasl. Občianskeho zákonníka) oproti všetkým iným veriteľom peňažných prostriedkov. Podľa § 369 ods. 1 Obch. zák., ale aj podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. je totiž maximálna sadzba úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch (a tým aj vo vzťahoch so spotrebiteľom, porov. § 369 ods. 1 tretiu vetu Obch. zák.) kogentná a nemožno sa od nej dohodou odchýliť (porov. judikát R 5/2000). Tým, že by sa veriteľovi dovolilo žiadať za dobu omeškania popri úrokoch z omeškania aj zmluvné úroky, by sa táto kogentnosť v podstate obchádzala. Takáto možnosť by bola pritom dostupná len veriteľom úverov a pôžičiek, keďže len tieto umožňujú dohodu o úroku na dobu užívania peňažných prostriedkov. Žalobcovi tak patrí úrok len za obdobie do konečnej splatnosti 14.02.2014. (porovnaj obdobné rozhodnutie KS Trnava č.sp. zn. 10Co/409/2016 zo dňa 13.12.2017, 9Co/101/2018-106 zo dňa 22.01.201923Co/206/2018-124 zo dňa 22.07.2019).

24. Podľa § 232 ods.2 až 4 Civilného sporového poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

25. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

26. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

27. S poukazom na ustanovenie § 232 ods. 4 CSP súd umožnil žalovanej splácať dlh v mesačných splátkach po 30,-€, keď žalovaná okrem invalidného dôchodku 343,-€ iný príjem nemá. Mesačne hradí náklady na nájomné 145,-€, elektrina 32,-€ a plyn 30,-€. V súvislosti s jej zdravotným stavom má mesačné náklady od 20 do 30,-€, pričom takto bude zabezpečená návratnosť dlh do troch rokov.

28. Podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Súd priznal žalobcovi vzhľadom na pomer jeho úspechu náhradu trov 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

Odvolanie len proti odôvodnenie rozhodnutia nie je prípustné. (§ 358 CSP)

Ak zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje osobitné náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutia považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 C.s.p.)

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci. (365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 3 C.s.p.)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)